

Н. М. Погорільчук

Плато

ПЛАТО (франц. plateau, від plat — плаский) — підвищена рівнина з пласкою або хвилястою слабозчленованою поверхнею, відокремлена від сусідніх ділянок чіткими уступами. Розрізняють П. структурні (утворені пластами, що залягають горизонтально; верхній шар бронюючий, складений стійкими до денудації породами), вулканічні, або лавові (із перекритими вулканічною лавою нерівностями рельєфу), денудаційні (вирівняні в процесі тривалих тектонічних піднять), міжгірні (вирівняні, не порушені тектонічними процесами ділянки гірських споруд). Довгий час в українській геоморфологічній літературі терміном «П.» позначали усі підвищені території різного походження (Київське, Волинське, Полтавське, Придеснянське П. тощо).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Цись П. М. Геоморфологія УРСР. Л., 1962.

Бібліографічний опис:

Плато / Н. М. Погорільчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-883052>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).